

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Saint Just, Claude Godard d'Aucourt de;
Boieldieu, François-Adrien,; 1775-1834,; Bruun,
Niels Thorup,; 1778-1823,

Titel | Title:

Johan fra Paris :

Udgivet år og sted | Publication time and place: 1815 Det Kongelige Teaters Sufflørarkiv nr.
391

Fysiske størrelse | Physical extent:

1 bind, 149 sider.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

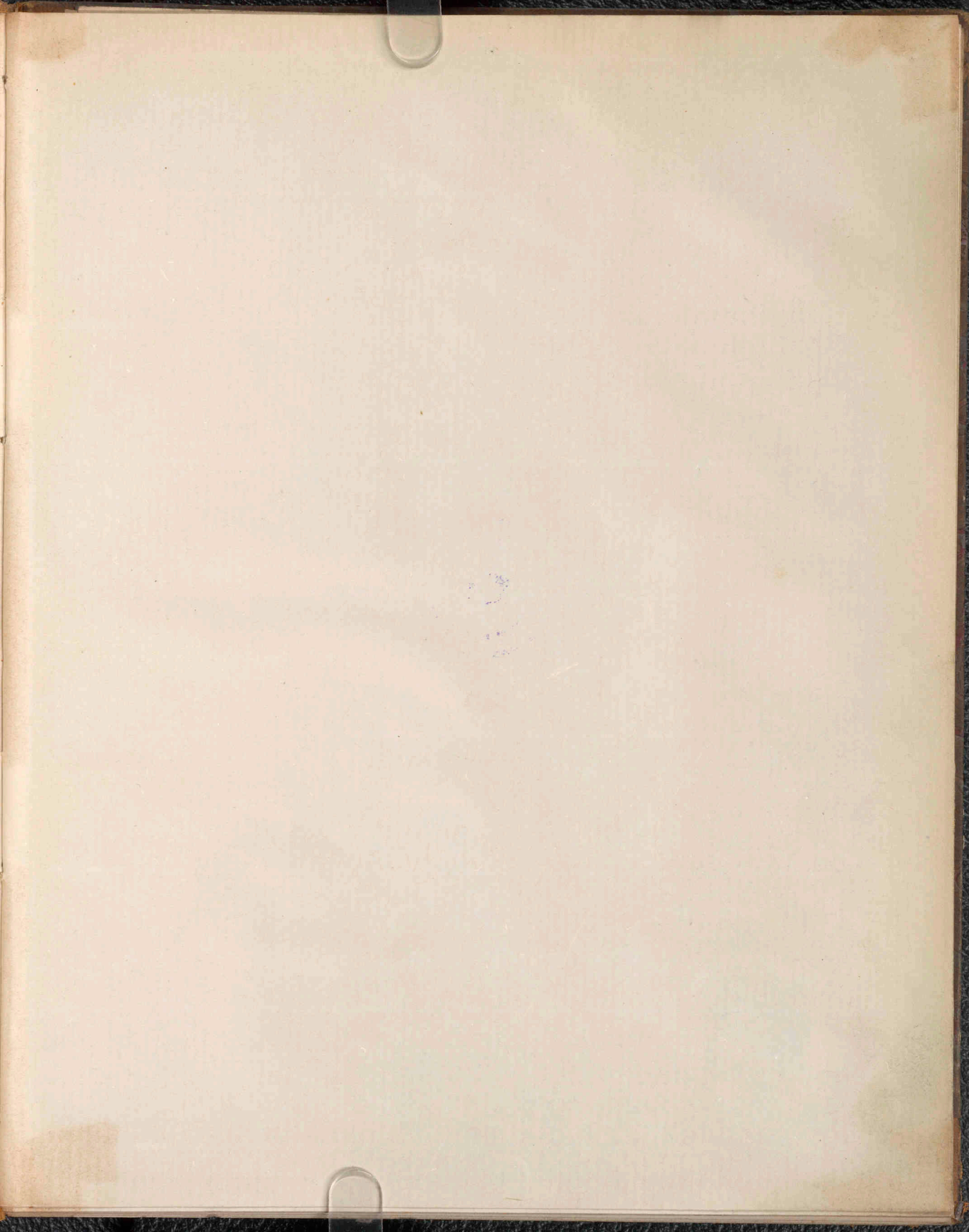
Det. kgl. Teaters Sufflörsarkiv Nr. 391

Det Kgl. Bibliotek

130024521290

Lokan fra Paris

Personerne:

Prindsessen af Navarre

Grev Montenegro, hendes Onkels søn.
 fransk.

Johan fra Paris, fransk Ungvriend.

Olivier, hans Fader.

Pedrico, Gæstgiver.

Lorezza, hans Datter.

En Opvarter.

Prindsessens Følge.

Prindsens Følge.

Piger og Karle, som tjene Prindsen.

Landet ligger forgaar i Kongeriget Navarra.

Første Act

(En sunn's Gjæstgiver i et Værtshuus.
Naar Dobbel gaar og, en Pedrigo, Lorezza
samt alle hans Piger og Karle opsælger
med et andet Værtshuus. Fra minsten Tid
i Forgrunden naar en sunn's Væjvæder.)

Første Scene

Pedrigo. Lorezza. Karle og Piger.

Pedrigo

(løbende fra en til en anden.)

Vænder Jer! Vænder Jer!
 Frijs! Ingen maa forpaa!

Alle og Ensom
 Ja end der maa tage!
 Slid der!

Rapper Jær!

Sniv der!

Man med Tab og Løse

Lømmes os!

Lorezza

Skjander Jær! skjander Jær!

frist! Ingen maa forsage

Allr og Ensmær

Jaand dri maan Tegn!

Piger og Karle

Rolig nor! rolig nor!

Mi! I skal isse Blagn!

Allr og Ensmær

Jaand dri mi Tegn!

(Andbyrdes den ene til den anden!)

Slindr nor!

Rapper Jær!

Friv dr!

Man med Tak og Løns
lønner os!

Lorezza

(til sin Fader!)

Åbneligt Talt: du for sin Løn,
ni snart skal se
for i vor Løn,
Løn, til sin Løn
ni gløder os,
for Løn ni ingen Møje Løn.
Det er Løn Løn af Løn?

Pedrogo

Ja, jufament!
Det er Løn Løn af Løn.

Lorezza, Piger og Karle
Løn?! Løn Løn af Løn!

Pedrito

Som velbekjendt,

Det er Frindsøen af Næstved!

Lorezza og Choret

Sun, hvis Hjørner gaa midten Jod,
som dygtet gaaer og Alla tror!
for ibl. Magt?

der mittig, smil, som sin er stor,
med Gudne Alla maae besejgt?

Pedrito

Sun glemmer

nu Longes Døder er!

og dette for

jig ibl. for en Tril anser.

Alting

maa gaa i Spring!

Naar Sol, som sin mig gæst,

8.

da maa den mindste Ting
indrætte paa det Løfte.

(mimrende om ligesom før!)

Bynder Jer! Bynder Jer!
fryd! Ingen maa forpaa!

Allr og fufnar
faand der maa sige!

Slindt nor!

Kapper Jer!

Smid der!

Man med Fort og Roud

Lønner os!

(Gfentigtantager ligesom før, snorgaa
Pigerne og Karlene da m.)

Anden Scene

Pedrigo. Lorezza.

Lorezza

(liet prantun!) Men, Sorden! Somme
 sin da iber ungang, den Prind/rofer?

Nu for mi i fela fire dage smukken
 samt alt allas so, og lige mange
 Prind/rofer somme der. Vi spilder nu
 tid og den din penge; snart ind sagl,
 begynder det næsten at lyde mig!

Pedriago

Saa sagte, min Datter! saa
 sagte! — Dyldt Tid og penge — det
 er vistnok to ubesaglige, to meget
 ubesaglige Ting! Og sommetider er
 det nok at gaar mig ligesom dig:
 jeg bliver ~~angstet~~ angsten! — Men alligevel,
 siden du Uheilighed, I far, iber trosten
 mig, og siden du Udgiøster, jeg gjør,

erflatter mig til den yderste Hjært
og Villing, saa trøster jeg mig med
Taalmodighed, snar end den angaar. Jeg
finder mig i Tingen, mit Larm! jeg
finder mig i Tingen! Gjør du som jeg!

Lorezza

Ja det kom du sagtens sig, Lader!

Pedrico

Jendes frygtelige Gøisfede Omrofsomhed,
sjøndt har sagt mig, at han ikke saa
ganske til Fjendt og Fiende kunde oggive
mig den Dag, Tid og Time, da Jendes
frygtelige Gøisfed kom fortil; men fra
den første Dag i denne Maaned at regne,
skulde mit hele Liv fra omst til
næste staa parat for fjend og fjends
Tua. Han har ogsaa befalt mig at

den melforfynt med Mad og Drikkevaar,
for at mi krumme brude nu for Ari-
funde yaa det frogtigste, Lobbefte og
Lofte.

Lorezza

Of, hvad det angaar, er jeg
iblen bangt! Thi, for jeg fort mit yaa
for Amfofumindfkyndben, yaa er der
nok Intet, for forftaar jeg biden yaa
med at bestille et godt Maaltid!

Pedriigo

Thi tager frie, mit Barn!
for forftaar jeg endnu biden yaa at
fotte det tilline! — Men, lod os
iblen bagtale fam, du for fam;
fifer for godt, yaa betaler for ogfaa
godt! det med jeg af de fange, for

12.

allerede var gjort mig forind, for at holde
mig skadeløs for de Tab, jeg umuligt
kunde lide med de Vilkaar, som han
forbræmt mig.

Lorezza

Som Rygtet gaar, skal det jo nok
after en Indbydelse fra vor stormdrotte
Monark, Kongen af Nanarn, at
Frederiksen vilser tilbage til Hovedstaden?

Pedrigo

Jamst, som har kun tilbragt
det første Aar af sin Levetid paa
sin Godse; nu er Væretiden omme,
og da alle Livsgas Syster bestormer
Kongen, findes Brøder, med Lønnen
om at faa finde til Grimalinden, saa
kalder han finde tilbage til sit Hof,

for at sin selv skal nølge den,
 sin synde brød om, — det forekom-
 mer mig, at det er nu stor An for
 mit Betsfærd — som rigtigt nok er det
 smst gaa selv hviin — at saadan en
 for Dame mtoq far valgt at tage ind
 for og ikke noget andet Sted.

Lorezza

Det synes mig med, Læder.

Pedriço

Det er foruden af Jonmod aller
 Gennemte, jeg taler saaledes — mi, i
 et Punkt er jeg — Gid selv den! —
 bejæmt! Lufte med, at jeg tager lige
 saa venlig og søfelig med den nylste
 Sødgjonger, som viod den, der hører
 med sin. For mig er alle Gæster

lige velkommen, naar du kun en
bram og stibbelige Folk! —

Lorezza

(Sagte;) Og betaler godt!

Pedriigo

Det er Alt, hvad jeg har gaa. — Men
hvad mon du unge Person vil?

Fredie Scene

Pedriigo. Lorezza. Olivier

Serjet:

Olivier: (brøkkend;))

Ju brøt! Dine skellige Tjener!

Pedriigo

Hvad vil han for? hvad vil han for?

Olivier

Jeg søger mig et godt Quarters,
Og for jeg det at finde minnet.

Lorezza (afspind:)

{ En naboer Ind det rigtig er!

Pedrogo (lyst og faanlig:)

{ En Gjæst til Løds, om vil jeg sner!

Olivier

Det vil mig vel modtage?

Pedrogo (saad:)

Nai !!!

Olivier (forundret:)

Snad! Nai? — Det vil sikkert besvare —?

Pedrogo

Nai, min Man! gaa saa borte fra Nai;
 Thi flere Gjæster rummer jeg ei.

Olivier

{ Men jeg kan ei drist forlætte,
 Min Lammes er frode;
 Derfor tillod, jeg bliver her.

Lorezza

(bønløst til sin Søder:)

Jan i den Anjan som fortæller,
derfor tillad, Jan bliver her!

Pedrito

(Det er naturligt, som Jan har!)

Olivier (sagte til Lorezza:)

O, bud for mig, min Tante!

Saa seger Jan vist ikke Mi!

Lorezza (til Pedrito:)

(For Jan den der er det maa lide!

Gaar længere fornaar Jan er!

Sammen:

Olivier

(Mi, længere gaar, jeg aarbejder er.

Pedrito (til Lorezza:)

Snad bryder jeg mig om Jan Tante!

(til Olivier)

Na, frøttig! fegnd Dig! gaar Din Arv!

Olivier

Forlod! De gæmstgeft maa tilgrin!
 Lunden an Dunde maa jeg blin:
 Jeg for skal minde for Jofan!

Lorezza og Pedrigo

Snod? for Jofan!

Pedrigo (faanlig:)

Snar det som nok,
 Gad jeg nok minde?

Olivier (ungst rolig:)

Det er min farre.

Lorezza og Pedrigo

Snod? Dens? farre!?

Olivier (som for:)

Jegst min farre!

Pedrito

Godt! Daa Tak!

Mi, lignd Dig, fruktig! bort Dig yal!
 for Dancs Jansa for for Jofan!

Olivier (fagte til Lorezza)

O, bud for mig, min Dnibb!

Lorezza (til Pedrito)

O, for du. Habbels Dnibb!

Pedrito

Gnad byder mig same Dnibb?

Dnibb! In maas vi minb!

Olivier

Jeg uggv Lon af Thudt gaan! —

Af Dnib og Lofst jeg uggv maas!

for dog min Lon, og for rum Nod!

Jeg Lon vi maas — at bliu min Dd!

Lorezza / (til Pedrigo:)

San mygg! San af Vindt gaar!
 Af Vilt og Tørf san jigne maar!
 Jør dog sans Løn og sin sans Nød!
 San san ni marv! det bliv sans Død.

Pedrigo

Ni vil mit Taalmod snart forgaa!
 Om Synet! Jør bryder mig sans Tør?
 Jold Mund! du maa ni mætte!

Olivier / (sagt til Lorezza:)

O, bed for mig, min Tørst!
 Daa vil jon vist si jigne Ni.

Lorezza

(bønlig til Pedrigo:)

Jør lon du Gæt liden?
 Tiig, Jør Løder, iden Ni!

Pedrigo

Pedriigo (fagte til Olivier :))

(Ja Imen gaar Den Mi !!!)

Lorezza

(til Olivier :)) Ja, de for jø, at vi for ben
kon aller for tage ind den; de maar
alt for find den i den Job ben, og
gaar den Mi. (fagte :)) Ellis de ben!

(fort :)) Ja, for for gaar jig ovang aa -

(fagte :)) det vil vige ind i Job ben!

(fort :)) og jig vil kom alting i form
til den naadige frindske - (fagte til
Olivier :)) og vørge for den robest!

Pedriigo

Lad de ingenting for den!

Lorezza

(fortænde til Olivier :)) for den! Mi,
der is ben for det! Jig skal for den

alting yaa det Luffa.

(sin gaar.)

Olivier

(sagte:) Sin er jo mageløs!

Fjerde Scene

Pedrito. Olivier.

Pedrito

Men jeg siger som anden gang,
at alle mine Koralser er østagne.
Hvad blir han da efter? Gaar Du Mi!

Olivier

Jeg gaar min Mi? Hvis jeg skal
jo munde yaa min her!

Pedrito

Snorfa er hans her?

Olivier

Sa farre.

Pedriigo

Vaa? fra Paris?

Olivier

Janist. Man bliver hellen aldrig
et halde sam andet med Josan fra Paris.

Pedriigo

(Hørb!) Si! saa sans herre fædder
Josan fra Paris? Jillemend, dit er et
diliget Namn, den gode Mand far lagt
sig til, et grimmiliget Namn. Man
før, gaar vi og fik sans herre, for
Josan fra Paris, fra mig, at om fan
undog/saa ti Gangs fædder Josan fra
Paris, saa maa fan dog sin sig om
et andet Quæstær - forsaar fan mig?

Olivier

Dr mil althaa i et tagi indsam?

Pedrito

Mi, mi! for syvender og sidste
Gang! Nei! det skulde jeg mm, nu
tydeligt nok!

Tennte Scene

Pedrito. Olivier. En Opvarter.

Opvarteren

Hjertebond! for nu kommer
adskillige Gaard - fæster, og nu vilde
jeg spørge Hjertebond, i hvilken Stald,
vi skal trokke dem ind.

Pedrito

Ja, for nu Ulykken! i den, jeg
har ladet støtte istand og pynte op. Det
er jo naturligvis fæster, som før til
Hjertebondens Dagene.

Opvarteren

Opvarteren

Da var det dog ikke findes Nann, der
 stod paa Gæstebordet.

Pedrogo

Er det da?

Opvarteren

Den Passager, der fører til ..

Pedrogo

Imidlertid! og hvad er det for en
 Person, der fører til?

Opvarteren

Johan fra Paris!

(han gaaar.)

Pedrogo

(Andsind!) Johan fra Paris!

Olivier

Ja, da min Fæder ofte foraar det

Imfald at syde en eller anden Gjæmme
til Løst, saa smider han sin Gæst i
Sønnen.

Pedriigo

Min Gæst! (til Olivier;) Jeg
beder, sol Gæsten gaa, min lille Ven!
sol Gæsten gaa! nok saa god! — Kan du
allers ikke sige mig, hvad du egentlig
bringere fra Johan fra Paris til Nanarn?

Olivier

han vil besøge Hovedstaden.

Pedriigo

Da vil han skam ogsaa have
nøget at se! Sampulona er en rigtig Ly!

Olivier

Jeg har fortalt om den i min Lær-
dom. Er der langt derhen?

Pedrito

I det allerførste en halv dag
 kiste. Men for, sig mig for ramme
 Alvor, — fandt deres herme mirselig isind
 at bide for?

Olivier

Ja, det var sans faste Lofet.

Pedrito

Ja, da gjør det mig forstelig ondt, at
 jeg ikke kan — men alligevel — for
 migang — min forstør sig — Ja, det gaar
 an! — det ved sig selv at far sig et lille
 Løb af — det er rigtignok noget tilvægt
 — men det kunde jeg dog nok svarende
 deres herme, dersom de alligevel tror, at
 kan vil tage til Tælle dermed.

Olivier

Olivier

Si, hvorfor ikke? Jan er stød ikke borte.

Pedrito

Godt! saa er det da nu afgjort Dag!

Olivier

Og! vi tager det lille bløgede
Løsefand og Jøkket!

Pedrito

Ja, du kan sagtens begribe, at
naar det kan staa i min Magt, vil
jeg hellere end gjøre gjøn alle mine
Gjester tilpas.

Sjette Scene

Pedrito. Olivier. Lorezza.

Lorezza

Sadr! Sadr! Der kommer jo adan
en Menge Mennesker - til Sids - og

til fæst! — of, saadan en Møngde, at
jig mød skal i bæn, hvor mi skal faar
flad til den allsamman!

Pedriigo

(til Olivier) Der kan du mi sijn, at
det var sandt, jeg sagde; — Ja, mit Sam!
mi maan mi give os an! Du mød da
nød, som disse Solb tilfjær?

Lorezza

Ja, du far sagt mig —

Pedriigo

At du far du An at tjene —

Lorezza

(salder sam i Ord!) Johan fra Parri!

Pedriigo

(formindst!) Johan fra Parri?

Olivier

Olivier

Ja, hvad Andet? det er hans Sølge!

Pedrogo

(hagte;) Hans Sølge! (til Olivier;)
 Med Tilladelse! Kongen hermed ikke til nu
 lille forførbning? (til Lorezza;) Frøelig,
 min Datter! ~~Her Lønnen i min og det~~
 Lørd for hermed!

Lorezza

Ja, Lørd, frag! Jeg far aldrig
 med Gaarden. (sin tager et Glas og
en Caraffel med af Øjeblikket, og satter det
paa en Bænk; Øjeblikket og byder Olivier.)

Olivier

Mit smukke Lørd! jeg bader
 meget om Tilladelse, at jeg gjør dem saa
 ingen Uvilgfare! (han driller.)

Lorezza

Utsigstid? Nei gaa ingen Maaden!
 det er mig utig en Somdialp.

Olivier

Naa, for Kunt, seynd dem min, og lod
 det lille Røgsul med Gjæbbent polles
 iftand!

Pedrigo

(med sig selv!) hans Solga!

Olivier

Naa, hvad tømmer du efter?

Pedrigo

Of, efter ingenting! jeg tænker kun
 gaa nogt — for polles! ja — det loder
 sig jo godt gjøres!

Olivier

Gniltet?

Pedriço

Jag fandt til mit eget Læng for-
 befødt mig et Par Damer i Hverdagens;
 men, naar det bliver, kan jeg da endelig
 mindes dem; og derfor for Johan fra
 Paris vil tage til Tabor med min
 lille Lærling — —

Olivier

Of, men det vil vist gaa dem.

Pedriço

Tak det mindst. Mi, mi!

Olivier

Godt, saa lad os da se den lille
 Lærling!

Pedriço

Den unge for Anseende nu nu mig;
 dlig Person, — et en af de yndelige Person.

Lorezza

(sagde!) Det var jeg alt for lang tid
fart!

Pedri'go

(til Olivier!) Men sig mig angang,
hvornår du var hos Josef fra Floris, siden
han var med saamgen — ?

Olivier

(afbrød Pedri'go!) Lad! det, du anden
far fort, er ingenting! Lix barn, til
som kommer selv! — O, min far var
en Maade at vise paa, som er ganske
mordendreg.

Pedri'go

Mi, virkelig?

Olivier

Jør nu barn!

X

Aria:

Daafnart minn horn er gaa drist,
 Alt gaarv froligt, det maa du tro!
 Jan fjer for, som voldigt knise;
 O, hvor Jan glimmer stolt og fro!
 Haa smil et Ønd, hvor Jan sig viser,
 Man fandt Fragt og Glænde kongeriser;
 Høit jubel folk af fjer en Ønd:

„O, smilken Mand!

„Lægt angang! det maa man sige,
 „Det er en horn indan lige!

Til sam! Jan luv, se Josau! —
 Man folk af alle læster forer,

Til lod, til fjer, og da som bjørn:
 En kommer med sit horn: „Længtong!“
 Jan lyder det!

En smiler med sin fjer: „Lilleblæst!“
 Et gaar adret!

(Jan efterbar Lyden af Hornet og Pibben.)

Omralt er Bagager,

Figurager,

Og, som sagt,

Guld og Prag!

Man til Ventering kommer Musikken

Almindelig,

Ja, sukkersøt, stolt og groft,

Og som det midtildags er Pibben,

En saadan Noi og Larm den gjør,

At hist man er det mindste for!

Ni, ni,

Meningen, den søns er! —

Naar nu her er en saa skarp,

Vi fyre far, som voldsomt bris!

Alting glimrer stolt og fro:

Det gaar forlign, maa du tro!

Lorezza og Pedrito (Sammen)

(innl:)

Det gaar forlikt, som jeg troa!

Pedrito

Men for mig: Dams Gern er da alt/aa —

Olivier

En dristende, som ikke bryder sig
om, hvad det koster, og altid girer Man,
ind man forlanger.

Pedrito

(Vagter:) Gilla du Ulykker!

Olivier

Jan følger altid det ufter sine
Lomstikker: Jyend dem derfor at gjorn
du lille driligsd i Min - stagenifand!

Pedrito

(trokker Olivier for en Dind:) For ungang —

— at Ord! der falder mig júst noget ind!
 Deres færd bliver for mal kun til Middag;
 og danden skulde dog staa i det, om min
 anden Kusine júst kom til den Tid!

Jeg indseer altsaa ibr, hvorfor jeg ikke
 ligesaa gjerne, istædtfor at gaae for Jofan
 fra Paris ind i Vind - stagen, som lade
 som rykke ind i min første Stage,
 for der er en groetig Dal, der mulig
 er istandsat?

Olivier

Det er nu naar Dag! — Lørd er da
 faar den groetige Dal, der mulig er
 istandsat.

Lorezza

Min, Sader! at skulde du som
 sagt mig for — nu far jeg indtætte

alle Kvalterne omgaa til en Fjendstet
og ick. til —

Pedrico

Snød skoder det? Jar jeg ick
sindende Gangs sagt til dig: for mig
gjørns der ingen Forskjel: naar Høflighed
med Alla! Jo, jo! Jeg er fast i
min Principer, er jeg! (til Olivier:)
Ja, nu for de rigtignok sagt mig, snød
den her fader, — men snød han er,
og snød han tager sig for, det maa jeg ick.

Olivier

Han somer, veser, drøbler,
spadser og smiler sig.

Pedrico

Gjør han Alt det? Daa maa
de Mennesker jo ick. som et Qindlib

Alonzo. Men kan for dog mel en
Lystelling?

Olivier

Ja, jeg tabber! og det gjæst en Lystelling af første Skuffe.

Pedriigo

Snar er kan da?

Olivier

Derger i Paris.

Pedriigo

Derger?

Olivier

Ja!

Pedriigo

Min Gud! at slutte fra alt det Klung,
kan forer med sig, sandt jeg troer, det
er en Fjende.

Olivier.

Ja, hvor du: nu forsvinder dog
er jagten lige saa meget nord som en
fjende i Samolona.

Pedrito

For min Djæl! er jeg i den
gamle myggjerrig efter at gjorden bekræft-
sels med den Personage!

Olivier

Det bliver som du snart skal opfylde;
Hj der hvor jeg selv mægt.

Syvende Scene

Pedrito. Lorezza. Olivier. Johan med
Følge.

Samlet Nummer:

Johan (til sit Følge:)

Tom, Nummer! vi er alle trods;

For mi en Hund og slaar til Ro,
 Og siden glade, Jolafron,
 Her Kriser willa mi fortsette!

Choret

Lom, Vammr! mi er' alle trodda;
 For mi os slaar til Ro;
 Og siden fron,
 Med Tjil og Tlang,
 Med Dand og Dang,
 Her Kriser mi fortsette!

Johan (til Pedrigo)

Min for Vort, forer far:
 Alst far Alting istand!

Lorezza og Oliver (til Johan)

Paa Timen Alting er garat!

Pedrigo (affidre!)

Det er en folkes mine Trabat!

Der sam skal Alting haar parat!

Johan

Smilken Lyft jeg med Bordet finder
 der for bekymringes Thy
 Af Panden strax forsvinder;
 Hvor tryder mig,

Naar jeg far Glor i Laend!

Jeg lar, jeg synger, og glummer
 Inangens Laend!

Med Madera fyld Kobalen!

Sjond dargaa Dins/aft fra Afri!

Lod paa Gangagnen smilde mild

Og til Loftet flyr i Dalen!

Ja Vert! det Bordet med Mad og med Vin!

Pedrigo

(Hagdr:) Om jeg som vil gaa danna gode
 Ven,

42.

Da vi så mist en grimm lystig Dand!

Johan og Choret.

O, hvilken lyst man ved Lørdet finder!

Der, hvor en Dey

af Pinden skal festninder!

Johan

Hvor Lyd er ny,

Naar jeg får Glas i Saand,

Jeg lær, jeg synger og glummer Frangens
Saand!

Choret

Hvor Lyd er ny,

Naar man får Glas i Saand!

Man lær, man synger, og glummer
Frangens Saand!

Johan og Choret

Lyst, Humør! Som, vi v' alle trok;

Der Anise vidne mi fortællte.

Jar mi so fra

Wil slaa til Lo!

Johan

(til Pedrigo:) Hr Vort! Hans Lære
er jo lidet? — ja, det er godt! Jeg
ligger Læstog paa det hele.

Pedrigo

Det er godt nok — men til
alt Værd er en Anden kommen dem i
Forbjudet.

Johan

En Anden? og hvem er denne Anden?

Pedrigo

Det er Hans Secallener, Lærdes fgr.
Hilgen Lærdes, som Prinsessen af Danmark
er Ansefærdigstjont!

Johan

Joad for da, Jan Seallener,
Junders fyrstelige hofede, sin Prind/rospir
af Navarne for Omroffumindstjont
gint Jan for det?

Pedriigo

Jan betaler mit fuld Luns fra
Gnost til Madest und Junderde Kiaster om
Dagen.

Johan

(Kaster en Ring til Jann:) Der er Arfjind!
(til sit Solgr:) Lom, mi kon I lnd, som
I nar Jannum!

Pedriigo

Ja, det er meget godt, men alligevel

Johan

(til Pedriigo:) Jar Jan noget at bemærke

mig og min Solb mund?

Pedrito

O, jeg har både Mad og drikke
i stor Mængde! men for at se alle her
Anbefalingsbøgerne har ogsaa bestilt det
alt sammen for mig.

Johan

(Sæter anden en Ring fra til Pedrito!)

Og jeg, jeg betaler det alt sammen for mig!

(til sit Solb!) Mener! både Maden og
Minen for mig til.

Pedrito

Men —

Johan

Jammen er sluttet! — Gaa nu
og gør Anstalter!

Lorezza

Lorezza

(hægt:) Den fr. Borgm. fra Paris fører et
megt myndigt Brev

Pedrito

(hægt:) Jeg mnd ibr., snar et er
for en Magt, der tvinger mig til at
gjøre Alt, snar det forbandte Menneske
mig! Indhæstid mig jeg dog skynde mig
at løse Alting istand, for at besolde fam
for saa hurtig som muligt. (loft:)
Løsn og følg mnd mig, Godtfolk! /aa, skal
jeg vise for en Prøve saa, snar jeg
dør til.

Olivier

Naa, det er alt/aa afgjort! vi tager
saa Løst.

Pedrito

Pedrijo

Ja, tag nok! tag hela Lufst!
 (Jan gaar und Lorezza og Johan's Folge.)

Ottende Scene

Johan . Olivier

Johan

Naa, Olivier, hvad siger du om
min Maade at riste paa?

Olivier

Jag, som siger, finder den naturs
 lignelse mageløs.

Johan

Du mener altsaa — ?

Olivier

At du som singler dragt, snori
 du binder dem, som om de aldrig

48.

Jomfru baaret nogen anden — og det
 Træffes = Hofen, da gaar der dem, maan
 faar ansvaret til at tron, at de snarere
 er en god og skikkelig Døgn og en Søn
 af Philip af Valois og Stenbrugs Tron-
 grunde.

Johan

Sindes du ikke ogsaa, at det smukke
 Navn, jeg har valgt, gaar godt til
 alt det andet?

Olivier

Dette Navn har du i Slangen grint
 saadan en Glønde, at Titelen: Stenbrugs
 Døgn, der angang skal knyttes til det,
 ikke kan forføre du.

Johan

Ingen Løstalar! jeg holder ikke af dem.
 Jeg har kun sagt at fornuftig men Tidsindfald
 med min Brevskrivning. Der er tydeligvis en Løst,

~~For Jule~~ i Tidens al Lunde 49.
Quet:
Johan afkjøle duns..

Uglattet binen sin Ar
Og alst det yndge tjon:
At Riddromandens fliglar er,
Tom mil fofte sin Gøbfur Lon.

Olivier og Johan

Uglattet binen sin Ar v. for.

Johan

Jmit di' ungang moudg mil blime
Lil at bore nu Ridders Mann,
Solg det Moinfar, jig mil Dig grin
Med Lidrinter, med daad og Gavn!

Olivier

Ja mit Leningal de fudst skal blime!
Dum mil jig legem i Daud og Gavn.

Johan

Johan

Smid Du' angang nedidg mil mæra
 Til at søgte en kidders Løn,
 Du' maas uglettet binen din Ar
 Og altså at givte Løn:
 Det kidders en anden fløgte nu,
 Som mil søgte sin Løbside Løn.

Olivier

Jag skal uglettet binen min Ar o. f. v.

Johan (fortidligt)

Ar du, som kiderligt kan søge !!!

Olivier (ligelids)

Ar du, som kiderligt kan søge !!!

Johan (som før)

Skil og bin din Gud og dit Kige !!!

Olivier

Jag af den re mig Giv som min søge !

Johan

Enig tro stadsa kongen nu!!!

Olivier (lyng.)

Jeg smæger at dø for sam fr!

Johan

For din Hjems fryg du brønde!

Olivier (med Ud og Følulph.)

Jeg smæger at leve for fæder!!!

Johan

Lust: du Mø, Dig er dyrbare

Steds Læve gaa din Fæder far,

Gaa Aft, gaa Anfrygt, samt gaa dit Møder

Og end -

Olivier

Og end.

Johan

For mig Trosteds Komme!

Olivier | Var fint yaa Johan og
figr dyaa man salt ind fingingst:)

Var mig Tro ?!

San stander og bliver dyaa ind med fingingst:)

Skal jeg fri at følge Jørgen

Johans frangal eller daud.

(Aaland):

Ja ?

Johan, (Jurland):

Lad det kun blive med det Tamme!

Følg mit frangal og min daud!

Begge

Stiglatte bærer sin Ar,

Og elsker det yndige Ljøn:

Det Andromedans fløgter nu,

Som vil søge sin Ljølfe Løn!

Olivier

Olivier

Jeg ser indprættet mig Døds Lov-
domme, naadigste Herre! og skal ikke glæde
mig der.

Johan

Det er Alt, Olivier! Men vi nok
drom; lad os hellere tænke paa at gøre
nost smertelyk til en god fude.

Olivier

Snød Trifald det end faar, maa
dog anses tilstaa, at Læggeminden er
meget fornuftig.

Johan

Disaatnøhelig! Jeg ser alene
ladet mig lide af Elgskab og Sørfigtsførd.
Allenege fører jeg Løstaler omv Prind-
færd af Navnne glimrende færdigheder—

beständig fortalte man mig, at alle
 Lærogers Sønner og Syster brødes til frunde
 Jaand: Jaand var da naturligvis, and
 at min Indbildningskraft opslæmmedes,
 og at jeg ogsaa fik Lyst til at komme
 i deltagelse af denne Deat. Jeg var dog
 forsaarigt blegen and min Medbrøder,
 som jeg besluttede, inden jeg mædte mig
 som Brøder, at undersøge, om Frindsøen
 ogsaa svarede til det Ly, der gik af
 Jaands Højhed. Jeg indbød mig Sønnerne,
 min Søster, Tantebrøder til at rejse under
 denne Forledning og fik det. Gik
 min Gæstfuld fulgte med mig, og gik
 den Mand indgjør mit Tog at Klage
 Caravanen, der var udforsynet brøder med
 Jæger, Høner og Domestiker.

Olivier

Alt jeres Dens Gøisfred det lykkel-
ligste Anfald.

Johan

Da jeg erfarer, at Frindsøen
skulde sige af i dette Kartofte, så jeg
at Anfald at komme først og bændtige
mig Terrainet. Nu kom Jendes Gøisfred
komme, naar Jend vil: Jeg vil naturs-
lignende faa Adgang til Jende, thi i et
Kartofte jagttage skignatten ikke saa
noen, og saaledes for jeg for den allerbedste
Lidlyst til at se Jende, Jendens Jende,
bedømmen baade Jendes Tjensfred og Jendes
Lorsland, og Lort, sag: naar Maalt for
min Kiste, fornu den adgang vilende.

Olivier.

Olivier

Det kan man seld at miste Tiden!

Johan

Di Gynder mit min Plan — følg
mig allsaa at miste den!

Olivier

End Gæst kan stole paa min
Ime og Vidskabsfærd.

(som blikker og gaar.)

Tiende Scene

Johan (alene.)

Saa bliver min Gæst da odfyldt;
snart skal jeg se den saa berømt — og
som man siger — saa forlige Prindsesse!

Tiende Scene

Johan . Pedriigo

Pedriigo

Pedriigo

For Sanden, min gode Mester Johan
fra Paris! Der for du bragt mig i nu
med smil!

Johan
Svarer du det?

Pedriigo
Ja Overhofmænd, Hønbær er kun en
Kunns Vridt forfra.

Johan
(aldrig rigtig!) Ja Overhofmænd, Hønbær?

Pedriigo
Ja ja vist! Ja gør Angvring saa
at finde dette Marksiis ganske tomt —

Johan
(for for!) Det er fuld Angvring, og
ja finde det groffuldt.

Pedriigo

Det er júst at, jeg er desperat over. Hvad
skal der nu bli af ham?

Johan

Det Tamme, der var blevet af mig,
sint jeg var kommen bagst over ham.

Pedriigo

Dr? For sanden, der kunde ham fortælle
Dens Lære!

Johan

Det Tamme som son.

Pedriigo

Mm han var betalt som!

Johan

Det Tamme var jeg!

Pedriigo

Han vil kalde mig en nordfoldende

Mand!

59.

Johan

Det er umågt.

Pedriigo

En Sjællring!

Johan

Maaſten.

Pedriigo

Og lode mig ſonge!

Johan

Ikke andet!

Pedriigo

For Hobbe! er det ikke nok? Man,
for mig lidt! Du er ſaadant et lynt, rart
ringt Menneske, og du kunde ſjæle mig
for alle døds Ordfageligheder.

Johan

Johan

Snarere skulde det gaa til?

Pedrogo

Arbejd! Arbejd forfra paa Gienblibet med
alle Dine Sæd. Gjør det! der er ikke
et Gienblib at spilde. Frindtroen af
Nanarn er lige i Holm paa sin Omme.
Sofumindskjönt, og saafarst Gør Gøisud
Sommers, vil sin forlængre sin Middagsmad
og sin Moralpr.

Johan

Virkelig?

Pedrogo

Gangst mist!

Johan

Alt, snarere kan der siges, for Mærk —

Pedrogo

Pedriigo

Ja, ikke sandt? min Andemande.
 græm —

Johan

Stigjænderlige!

Pedriigo

Der vil altså —

Johan

Opføge min Solb og befale dem at
 gjen Ansætter —

Pedriigo

Hil at misse bort?

Johan

Nei, hil at spise til Middag ..

Om at finblit gaar jeg til Bord, og
 jeg faaber, at der ikke fattes det mindste,
 saa at Maden i alle Maader kan være

til Jans brønds Navn og min Aggertid.

(Jan gaar!)

Elleve Scene

Pedriigo (alm:)

Åa, du forbandede Johan fra Paris!
Som nu til al Ulykke for Overhofmündskjonten,
forand — !

Lorezza

(indseer:) Dumm Wi, for Overhof-
mündskjont! befag, dumm Wi!

Pedriigo

(løbende ombrag:) Åa, Lilledød! der er
Jan. Hvad skal jeg nu sige til Jan? Hvad
skal jeg sige Jan.

Tolvte Scene

Overhofmündskjant Grev Monçensgo.

Pedriigo. Lorezza.

GrevenAria:

(mangt grammatisk og øgbløst!)

Kommer sid! giør Argt, gjører, snor sig br:
faler!.

Jeg Omrofsomind, Kjend, Gællend, til Jer
faler.

Recitativ:

Da det er mig, som far første Magt,
Daa giør Argt:

(Jan betønder sig og bliver duggaa ned!)
Lod Maden blive bragt!! —

Viid: Sin Prindsessen af Navarra
Kommer for, som Lema far sagt:

For demm Damm sig alle dyder gærre,
Denn med Naturren far frembragt!

Pedrigo

Pedrogo

Lilla -

Greven (byderinde.)

Allt godt!

Lorezza

Mi willu -

Greven (kom för.)

Lyö! sigro jag; lyö stillu!

(affröns og salutälsfröns!)

Naar sin un' bormar för

Og alting ordnat för,

Sin Onarsosummsjöns sin mist at Dmül
mil sjöns!

"Af brano!" mil sin sig:

"Alting ar minn sig!"

Og dyaa min för fuba

Med dett blis,

Jun all i Arngaa Niggen fæl,

Jun sigs mel:

„Det end!! loo alting til!“

(til Pedrigo og Lorezza!)

Onst om Grundtroen af Naarum,

Lomme for, som Loma far sagt:

For dem dam sig alle dyder yare,

Om end Naturns far frembragt!

Lad for for sig forum

For en Mør, for Skid og for Tørst!

Prober alle at forgive

En Drefflanstiges Gørst!

Pedrigo

(sagt:) Jeg maa sette mig, saa den
for fast, der er iske andet for. (Løst:)

Det mild under anden Omstændigheder vist
not nok mig en stor Ar, en naturligt

66.

for An, at modtage en saa indmælt
en saa naturligt indmælt Gjest som
for Omfomsindsejeren —

Greven

Engen Complimentar! Hvalstær
en end fordyr?

Pedigo

(sagt:) Det er fan! Det for mig som jeg
finblibet!

Greven

Jeg saaber, at jeg indfar, Lige,
for nigtigt det vil nok jeg, at
Lis Løfnd Prind/rosten af Navnen ingen
ting samme.

Trettende Scene

De Forrige. Johan.

Johan

Johan

(i Bagmanden;) Af, der far mi
Omrofsomme! Gjenkom! Jeg vil dog gøre
sine Bekjendtskab!

Lorezza

Mad Torlov, naadige hr Omrofsomme!
Hjært: er det sandt, hvad Solb fortæller,
at Prindsessen tager ind til Goffet, for at
nøgle sig en Mand?

Greven

Ja, min lille Sign! De Goffet far
allene smilte sig Malg.

Johan

(und for Stamm;) Smilte sig Malg?

Greven

Jamen taler du? (for drine Lørdet
om til Johan;) Hvad er det for en Person?

snød mig som før? Snød kommer som
fra? Snød agter som sig som?

Johan

(gaars frem:) Det skal jeg sige Dem,
Le Omskiftningstjenest. Jeg er en Borgers-
mands Døtt fra Paris, og jeg risiker for min
Sondialst und til Mærken. Det er en
lang Tids, men saa faar man Læreren
paa Gang, og det morder mig. Understiden
løber man selv lidt April, understiden faar
man Anden til at gøre det!

Greven

(sagte:) Gnilken Lom! Snød som er
simpel! (Løst:) Le Hart! morder jeg
først, forledes det gaars til, at dette
Mumst, til Trod for den Aftale, kommer
til at opfordre sig for i Lure Lure?

Pedrito

Ja, det er skum iben let at forklare,
 Iure Gallanica! Jan kom for imorgens
 med en smal Indør efter sig — Gud
 med, hvad det er for Sock! — først tog
 Jan Prindsposens Hovelfar — saa tog Jan
 Jandets Middagomad —

Greven

Hvad! Jandet —

Pedrito

Jandets Middagomad; og saar Jan
 Lon til at raade, saa er jeg bange for, at
 tilfældt tager Jan Jandets Jule med.

Greven

Jandets Juleform afslut! Drist
 sig til at bemøgtige sig en Prindspose af
 Hovelfar — og hvad som man er:

70.

en Frindsbror af Nannens Middagsmad!
(til Johan:) Men hvad du da ikke —

Johan

Jo, forlod mig, jeg var meget vel
at en Frindsbror af Nannens efter en lang
Krisen han bliver julten ligesaa vel som
en anden! Det var heller aldrig noget
min forsigst, at skulle finde med sin Mid-
dagsmad; jeg var trodsimod i sinde, sans
facon at blive funde tage til Tæller og
dels mit Maaltid med mig og min.

Greven

Snød for mig? I den Grad tilfids,
sætter man al Dømmelighed, Respekt og
Ligeværd! Nu, det er man, med jeg kan
udfoldt! Min gode Monsieur! velly!
enten kan ~~en~~ at Minnt vil spadsere ind

af dunn d'or aller ind af dth Windm!!

Johan

Dat er meget artig Filbnd; men
jig beklager, at jeg ikke kan indlade mig
gaa nogen af Dikken.

Greven

Snød! Du vil ikke gaa du Mi?!

Johan

(Sold:) Mi, siger jeg Dnn.

Greven

Mi a

Johan

Mi!

Finale

Greven (forbittet!)

Dnn Inds er min Plag!

(ie Johan:) Rynd Dig! Snød! gaa forfra!

Johan (meget rolig!)

Jeg nok mildt siger Ja;

Men om Gænnen vil befale:

Detta Kærligheds Gaave mig an;

Jeg er for — og holder Stand!

Greven (med stigende Gænnen!)

Naadan til mig Gænn for Tale!

Til mig, som er Gællens!

Vind: naar jeg vil befale,

Da dyt det maas betale,

Og vil skænke al Rustilants!

Johan (aldrig boldt!)

Naa, styr din al dinne Vrede,

Forbaarm du Gællens!

Men til du faar den smag du fæder,

Vil jeg sette mig imod!

(Gænn flytter nu Hol frem og sætter sig.)

Lorezza (til Johan!)

Gaar dog bort! Du forer jo,
At du for os kan faar Ro.

Pedriigo

Gaar mig smukt og trod sam ni.
Kjend dem bort, gaar I trod Ni.

Johan

Ni!

Greven

Jeg skal sam nok bringe, jeg,
Til at gæbe sig sin Ni!

Johan

Dette Korteskrivt gaar mig an!
Jeg er for — og holder stand!

Pedriigo og Lorezza

Gaar bort!

Johan

Johan

Mi, mi!

Greven

Forbandt!

Wil Jan ni snarr andet?!

Johan

Gode for nu!

Jeg bliver for.

Greven (fastig)

Drabilske, grove Drabat!

En kun! jeg forer dig nok fat!

Johan

Jeg sig for at gode, jeg bliver,
Og min Plads sig ni bortgroom.

Lorezza og Pedrigo

(Dog nu saa trodfig mod sam nu!
Gaar bort! Du maas sam fladse mig!

Greven (affidur:)
 Jeg farber, Andsten lader sig sige!

Johan
 For mig min Glæde skal mig,
 Jeg vil, som jeg kan brist —

Recitativ:

Jandro Gøisfred Tractur!

(unintur:)

Det skal min Glæde nor,
 Hald sin blim vil min Gjort!

Lorezza og Pedrigo

(først forindend:)

Gnød! De Prindsofen vil Tractur!?

Greven (ligalund:)

Gnød! Den Prindsofen vil Tractur!?

Johan

Ja mig! jist mig!

Og snorfor vi?

(til Greven:)

Lom mund! Luvio mig dunn Arn!

De jist forstjörum míl miní Síst!

Greven

(Kafnúð þig blinn maan!

Þú, om Andgtan and skal gaan!

Fort gaa dunn!

Lorezza og Pedrigo

De maa gaan!

Johan (til Greven:)

Solg du mund! og mör miní Gjöst!

De forstjörum míl miní Síst!

(Greven ystun þístig þarum.)

Johan (lunn:)

Lom Mund!

Þing forstann!

Lorezza og Pedrigo

Ik for Prindsen trygt maa born;
 Si sin Aaleer faadant Gjøg!

Johan (til Greven!)

Bed Prindsen at born
 Mig idag med sit Besøg!

Greven (rasende!)

Jag skal indogten Morn born!
 Unge, frokke Gjæstgjøg,
 Iro kun ni, du Sag er Gjøg!

Lorezza og Pedrigo

Bynd dem! gaar dog Dem Ni!

Greven

Lort yaa dem! gaar sin Ni!

Johan

Ni sig bliv! sig gaar ni.

Tjortende SceneDe Torrijo. OlivierOlivier (iilfømt:)

Prind/rofen, sin kommer!

Lorezza. Pedrigo og Johan

Prind/rofen, sin kommer?!

(Pedrigo og Lorezza ila ind.)Olivier

Lands Løfnd kommer sig.

Greven (Arimysvandt til Johan:)

Du søn, din kommer

Prind/rofen alt kommer!

(Han skv stik paa Johan, som snarolig
paa sam igjen)

Nu' mel?!

Johan (bødt:)

Nu' mel?

Greven

Vil du da ikke gælle dig?

Johan (rytter pindskede paa Jomfruen)

Greven (gjør en fastlig Bredgælle og iler der
paa Prindsessen ind.)

Femtende Scene

Damer og Cavalierer (af Prindsessens
Følge trød ind; lidt efter) Prindsessen af
Navarre (efterfulgt af) Grev Moneenigo,
Pager, Pedrigio, Lorezza og Opvartere.
Johan. Olivier.

Følget (idet de trød ind)

Prindsessen, sin Lomme!

Johan (affrædes)

Nu jeg nok vil give dig!

Prindsessen (trøder ind:)

Johan og Olivier (affidre, betragter
Land med Bæmdring:)

Majstot og Dyden Gude
 for flutte søsterlig fægt.
 Lande trod os fuldt forbynde,
 At dygtig Vandfod far jagt.

Prindsessen

(med Muntersfod til Greven:)

Aria:

Smilken Lygd at som de Vanden,
 Tom tilfoen mi kjænde ni!
 Vad først fæd nye Gløden
 Os fremblomster gaa nor Mei:
 En Lygd liig du jeg kjænde ni!
 For Trængsel Lænn omfægger—
 Ligt Gløden som Trængsel bygger!

Linné nu Lof med jagts Gang
 Ijnnmmriblar blommandalår,
 Jag förnu löst Natthegalår
 Gfyllde Hon og fng med Tang!
 Jno kind mal nfoljom blinn,
 Nattn, med al din Fryllagagt?
 Jurt Blad, Jurt Blomstär os jo grin
 Linné, o Thober, paa din Magt!

Alle (med Linnéring
 under det Lomgaannde:)

Ju' er yndig og skön!

Johan

(Ligulads fanygt, min affrida:)

Ju' er skön!

Vinn' o' Don,

För min Lön!

Skön mig tjorligfide Lön!

Olivier (affidés!)

O Amor! för fans Lön!

Prindsessen

O! smilben Lygd at för de Vinder! o. f. v.

Da Capo (som för)

Alle (som för)

Faude Tang maa Alla smygda!

För är yndig! För är skön!

Faude Duil må gör nor Lön!

Johan (affidés!)

O, denna Dag mig lovar Lyden!

För är skön!

Wann's Dön,

För min Lön!

Skons mig Ljörlygda Lön!

Olivier (affidés!)

Ja, denna Dag sam lovar Lyden!

Vind's Vind,
 For fand Lou:
 Vind som Jorligfide Lou!
Johan (affide!)

Recitativ:

Mig Givens Slammer fortov! —
Prindsessen (ligende affide,
skottende til Prinsan!)

Recitativ:

Det er Prinsan!
 (skolmst!)

han vil mig jo befære:
 Alau! for Lyst mod Lyst maa være!
 (skot til Greven!)

Viig mig, som dannen Gavn er,
 Torn med Magt indbringer for,
 Og tiltrøds for, hvad du søger,

Tom jeg søn, i det mig,
 Men far' fostet Bogel far,
 Og ad Duns Tønder luv' —

Greven (engvord gaa Johan!)

Jar du slumme engl du far!

Lorezza og Pedrigo (til Johan!)

Gjör Jind/sofær i det vord!

Solg mit haard! Jyrd Duns affet!

Johan

Ni langstra at gaar tilbage,

Men ind for jeg maa gjentage:

(betragte Prindsessen!)

Dette Vortefind staaer mig an;

Jeg er far — og solde Vord!

Greven (bistar!)

Dette Valenat, som taler!

Jar belær, snod man befaler!

Jag skal som nok bringe, jeg,
 Til at gætte sig sin Ari!

Prindsessen (skand til Greven:)

Vi, hr. Greve, Ljød maas grin,
 Ljød som uudalig vil bliv!

Hi jo mas du vort Dig,
 Jeg i Tandsad moras mig!

Pedriigo (faar til Johan)

Da tilfødt dog Ljød mas grin;
 For da kan vi lenger bliv;
 Bynd dem smukt i Tids bork,
 Ellers kommer du til bork!

Johan (mager rolig:)

Viig, hvad rigter det at bliv?
 Jeg, som faar, vi Ljød vil grin.
 For jeg er, der vil jeg bliv.
 Diste Hartofrind forer mig an;

Jeg er færdig — og foldes Mand!

Olivier (jagt til Pedrigo.)

Det jo mægter vi at sige;

Naar som vi vil eftergive,

Ikke, saa lad min færd blive!

Jeg tør siges bændes gaa,

Da vi faar færd til at gaa.

Greven (til Prindsessen.)

Naar jeg først begynder beskriver,

Snarligt som sin Troldhed driver,

Jeg, Prindsesse, spørger lov,

Løst Proens da med som gjør!

Prindsessen (smilende.)

Dirig mig Al! fortæl! lad før!

Greven

Hjælpst og færd og Gaard tilføie,

Alle Ting som snapper nok!

Mad, nu Mad kan gøsternes!

Og tilgids kan vi saa froe,

At Dam jule kan immitere!!!

(Pedro. Lorezza og Følget

Tonk engang; kan vi saa froe,

At Dam jule kan immitere!

Johan og Olivier

Du er sødlig, men vi' froe,

Om Prindsessen immitere!

Prindsessen

Blig nu Trig vi for dag møder;

Du aflever mig et Brev!

Johan (i græn, lyftig Tone)

Trig nu Borgers græn Brev

Du er sødlig, men vi' froe,

Om min Løn maa smukt opfyldes

Eller den som minde, indfyldes!

Følget (indbyrds:)

Mi, mi! for man ført Magt.
Jou foran jibbet si Vardon!

Greven (hjemmesvende til

Prindsessen:)

Jou jeg longro at erfare,
Jou Trabaten Du vil snare! --

Prindsessen (alene:)

Mit Snar^a - (minst:) er, at jeg vil
modtage Jours Invitation!

Greven (snar som forstaaet.) Pedrico,
Lorezza og Følget (ylte forrindring.)

Olivier (huv affid².)

Alle (indtager Johan og

Olivier:)

{ Min Gud! som vil modtage
Jans Invitation!

Johan og Olivier (til Greven)
 Der Dr, som vil modtage
 Min } Invitation?
 Jans }

Johan (lystlig)
 Jeg skal Prindsessen tractere!
 Damm Sygd er for stor!
 (til Greven)

Min Jans! vilt mig den An
 at komme ned til mit Leord!

Greven (vil sige noget, men Jans forstaa
 Prindsessen, som nikker smilende. Jans gjør
 derpaa selv forbløffet og selv arrig et tvungent
 Løb for Johan, under sig bøl og stømper
 i Gulvet.)

Johan (til Pedrigs og Opvarterne)
 Vi flink! kom Alle tilrette!

Pedrito og Choret

Nu flink! kom alt tilkædet!

Johan

Alle mildt mod mig troer;

Men jeg bliver end med dette:

Dette Kædetmørke faar mig an;

Jeg er for — og folder Mand!

Prindsessen (affidre og lunde)

Ja! min Flod kan Ingen gjøtte!

Grunden er begribet dette!

Men jo mere som inner sig,

Jeg i Tandfuld moner mig!

Johan (affidre)

Af! Tilfide dog lybne dette!

(Støt lunde til Greven)

Han kan ikke tingen gjøtte!

(Støt til Pedrito)

Jammen!

Nu gæsnint! kan alle hilsette,
Og til Lørd' man følger mig!

(Horn for affid'ns:)

Ha! jo nu kan de gæst sig,
Jeg i Vandfød moner mig!

Greven (affid'ns og biftus:)

Snød sin vil, jeg vi kan gjøtte!
Er der Dammensong i det?!

Jeg kan Tingen vi forstaa,
Men af ham jeg bift maa!

Olivier (fagte:)

Af! tilfids dog lybbs det!

(skottes til Greven:)

Kan den Tingen ikke gjøtte!

(til Johan:)

Alt vi kan skal hilsette.

(til Pedrigs og Opvarterne:)

Sammen:

(Slink! ansvar maa skynde sig!
Pedrico, Lorezza, Følget og Opvarterne.
 Jeg vi bliver klog gaa datter!
 Snar kan Dammensongen gjætte?

Følget

Nu kan, nok forstaa lyften vi maa;
 Med fr. Johan tilbords vi gaar.

De Andre

San alt tilbuds! lyftig! flink!
 Løn, syng og dans! Løn, her og klink!
 (Alle gaar ind og Dobbel falder)

Ronde paa første Act.

Anden Act.

(En skjøn, landlig Eng. For næsten Tid
Pedrigs Gjøgriegaard; lygnerfor dem,
men man ser paa Skjælsiden, en meget
skøn Løvsal af Blomster og Græs, i hvilken
staar et smukt Bord.)

Første Scene

Olivier. Lorezza.

Lorezza

(gaaende paa Løvsalen;) Naar, hvad siger
 du lille søn min? Jeg og min anden søn
 siger for ikke fjilet Tid; vel? Og jeg
 tænker, du vil tabe os, fordi vi har
 flyttet os paa meget mindre at gøre, fordi du
 bad os om.

Olivier

Gamle mist! Jeg forber og saa, at du
 vil følge mig ligesaa i noget tid, naar
 du endnu er tilbage.

Lorezza

Ja, jaalenge det ikke kommer an
 paa andet end at binde Longuettes, slutte
 Trænse, syng og dans, for naar jeg
 boede for mig selv og alle de andre; men
 jeg er kun bange for min Lige, og det er:
 at du, som er vant til at omgaaes de fine,
 fornuftige Frøkenes i Paris, vil finde os
 Husbønder Landbygger noget kluntede!

Olivier

Gør for det? Du for dine Tilbedere;
 her saa vil som Damerne i Paris for deres.

Lorezza

Lorezza

Ja, heragind! man skal da! Damene
 der skal dog vist en Maade at synge og
 danses paa, som er ganske forskjellig fra
 vor.

Olivier

Det er vel sandt; der er ikke nogen
 ligbed; - men nu skal du se Dønnen.

Duet:

Olivier

I en from, uskyldig Romanse
 En Moders Damm i Javis
 Trængsel anbringer en Gaderne,
 Og søster Amatørerne frir.

(San pølsiggjæver)

Lorezza

Her med en lille Bisp

Tom aander Mønterfod,
 Omaagigerm os nif
 De Linsfar, som de mand.

Olivier

Naar sin synger, hvor Loffet stromer,
 Og surykelser alt med sin Tang,
 Sin foramer med Hammenes Toner
 Gnisternes sulde Teyllsblang!

Lorezza

Naar stundom vi indbringe
 Nor Hjord paa grønt Tang,
 Halmrindene maaske blinge
 Til nor landlige Tang.

Olivier

Naar i en Løstsal sin indtræder
 Omfjort af Gratier og Glæder! —

Lorezza

Lorezza

Naar en af os i Dands indtræder,
 Daars Hjertet løst for munter Glæde!

Olivier

O smilben Højsed i færdig Fæd!
 Smilben Ynde og Røddigfæd!

Lorezza

Os Hjortegfæd løser færdig Dæmning
 Og Lyd besjeler færdig at Dæmning.

Olivier

Jim færdig færdig færdig færdig!
 Alt er Ynde og Majestæt!

Olivier (gjør adskillige Atti;

Anden og Hædergæd, fordi færdig færdig
(Malodrin.)

Lorezza

Vi færdig lød og færdig færdig,

Og all gaar lyftig og adrobt!

(Sin Dandsfr. Tralland omkring
gaa sammen Tid, som Olivier.)

Lorezza (saar stille:)

Er i Dands far den Manner?

Olivier (lyselide:)

Dat i Dands er nok Manner!

Lorezza (Trilland:)

Nu, nogle mere minster er!

Olivier

Ni drimod gaa Trinsten saar!

Begge (Dandsfr. og Tralland:)

Ja! ja!

Sol la la la! Sol la la la!

Denne Nergs Dands er nok Manner!

(Under Udtvingen af Dandsen bliver
Olivier som for midt at dands med Anstand og

Hosten, minde Lorezza's Trin indlybte
landlig Muntersed og Gled.)

Olivier

Jomfruen Lorezza! Du dommer som en engel!

Lorezza

Det vil jeg vist ikke sige; men det
 fornøier mig dog at vise Dem, at vi, lige
 saa vel paa Landet som i de store Stæder, kan
 blive mere Dannede. — Men der kommer Dem
 Hr Johan fra Paris; jeg løber min Ven!

(Går løber ind.)

Anden Scene

Johan. Olivier

Olivier

Naa, naadigste Herr! vil far Du da
 først Frindsøen. Du ~~er~~ blot blot af sin
 straalende Blik fuld paa Dem, og strax

Skær Dine Hjerte i Lyg Luv!

Johan

Og dog far jeg en sammelig Frygt.

Olivier

Snorser? om jeg tør spørge.

Johan

At slutte fra nogle Ord, som før slap
en fordomt Anseelse, som af Mændene,
far jeg Ansag til at frygte, at en
lykkelig Mand bliver en kommer mig i
Løbsbånd, at at Prindstørn maa alle
far vilde sig for som.

Olivier

Det vilde dog nok skammelig! Daadan
en lang Afsked og saamegen Altsigst,
blot for at komme begæster! Nu, det
maa jeg sige, det var et Døds, som nok

hænd bølge den Tænger — altsaa dem,
naadige Jern!

Johan

Jern? mig? jeg skulde lade mig
skramme, troer Du? Tvertimod, det forøger
kun mit Mod og min Samlebrast! Jern
bygger jeg mig om en lat Træ? Den
Træmængd, jeg skal sætte Jern paa, maa gjøre
mig stædig til det Jernst.

Olivier

Godt, naadigste Jern! saa fortsæt, som
Du har begyndt!

Johan

Det er ogsaa min Sunst. Gaa og se,
om alle er ordentlige min Willie!

Olivier

Strax, Dine Høifnd! (Jern gaar)

Tredie SceneJohan (alene.)

Min Plan er dristig; men jeg faaer,
 at den vil lykkes. Grundtroen. Snød bryder
 jeg mig om, at det koster Eid og Mors?
 Det er mit min Tro, at altsamt friblib,
 der ikke kan offeres Fædrelandet, kan ikke
 annendes brødt end i Højensdets Færreste!

Aria:Recitativ:

Kom drabelig, høje Hviddermand
 Med Ild i Larm — med Snød i Laand
 Jeg stans minde mig ind som i Tænger,
 Ginn fællege Ord, som mædte mit Larm:
 i Larm for Fæder, Ar og Dyd!"
 O, at det var Fæderes Kæmpesrog nok!

Minde fann Dødd, snød fellar Fryd,
 Jan følger Arolig Pligt og Am.
 Jan komr mig narigt Fald,
 Naar snød dybt fann i sin Gjøl
 Sommar dunn gylden Løv:
 „Lann for Elskov, Am og Dyd!“
 O, at bød faltens Malgysprog mon!
 Er vi sin den Liddens Fryd? —

Fald du, fann Am, Jæderguden
 Gjør Jordings Dal til et Løv! —
 Tom snart formos en Ly minde Naab.
 minde Drag,
 Dnart i Lørdommens Bygge en Bjørnsfod
 balnir,
 Tom soler snart med Kraft en Fald i
 blodget Væg

Og om Møen snart med Omsigt Maaten
 Jener!

Indtænk mig alvint

Dobbelt Pris at vinde!

Tager Jult skønner Jæven du kender Jis,
 Kald Jam af Jeddens Gind:

„Lær for Jæven, Om og Dyd!“

O, det bør Jævens Valgsprog være!
 Vinder Jam Dorad, snar Jæven Fryd,
 Jan følger troelig Jægt og Om!
 En drabelig, Jødt Kridderomand,
 Tro mod sin Mø, sit Fæderland,
 Lær aldrig nogen Jæven glæmme
 Jænt Jødt Jænt af Jævens Jæmme:
 „Lær for Jæven, Om og Dyd!“
 O, det bør Jævens Valgsprog være!

Er vi sine Loo Kidenes Fryd?

Fjerde Scene

Johan. Grev Moncenigo

Grev

Naa, min Godt! hvor bliver det saa af,
at Middagsmaaltid, som jeg nu saa alene
at indbyde Prindsessen til?

Johan

Om at Gidlik skal der blive fremad
for hendes Høisrd.

Grev

Er jeg nu ogsaa rigtig stolt, min
Fjende, af den An, som bærer ham?
Jag, jeg har selv ikke kommen til mig
selv af min Sønning! En Prindsesse af
Navn spise til Middag med en Borgelig!

Johan

Jf, snorfor ikke? Det er jo dog bedre at
spise til Middag end nu borgenlig, end
for Gængel skal ikke at spise til Middag.

Greven

Skal ikke at spise til Middag! !? (efter
at han spænkent lidt!) Ja det — det tilstaa
jeg, er den allerbudrøveligste Ting af
Verden! — Men, for mig, min Gud! jeg
føler dog, at han i sin fine Gæste Mær-
nemelse vil lade denne Livsfylde — som
før, som han sidder —

Johan

Jeg skal gøre mit bedste; men, jeg vil
ikke snar for, at jeg kan holde det. Jeg
er jern og ligefra, og det bliver godt fald
mig ind at omgæve Frindsen som en af

min dog.

Greven

Men det kiind lat kommen til at
gaan ind over Jant begifter, min Jern!
Jant's Jofid er noedig, min Jant, Jant
af Jofid - maaske er lille Jant for
megt - ; men aligmaal er det lat at lops
i Jant's Anfigt -

Johan

At Jant's Mildfid ender overgaar
Jant's Jofid!

Greven

Da Jant Jant's Jant Jofid dog er
no Majestet -

Johan

Jant's Jant's Jant's Jofid
Ansiget er Jant's Jant's Jant's Jofid!

Greven

Og saasnart man kommer fund ud, —
føler man at Ansrygten —

Johan

Wig for Ljorligfuden!

Greven

Ja, det er mærkelig nok: Altså alle
sunde, og jeg tror, han har fået en lille
smule af Ljoruden! Han kan da altså sagtens
begribe, hvorfor saa mange store herre og
Ljoruden bærer til sundes Land.

Johan

Det fortæller jeg dem ellers i.

Greven

(Hjort:) Nei! gjør han ellers det?

Johan

Jeg gjør endnu mere, jeg slutter mig

ganske til dem.

Greven

Skal vil han sige mig det?

Johan

At du i mig har en veninde mere
til Frindsøen.

Greven

Ja Johan fra Forts besøger at sjøge.

Johan

Nei, jeg søger ikke.

Greven

Oa, han er gal —!

Johan

(afbrødt fæm:) Ja, af Fornægtelse
i Frindsøen! Der traf du det paa en frid!
Jag er virkelig fæls forrykt!

Greven

Greven

Nu, vil man bære for! Og det er
mig, mig, Prinsens Omhofsmundstjener,
som har gjort saadan Klisterskandale! —

Johan

(som for) Ja, og jeg brænder af længsel
efter at gentage den for Jantes Høifed
Sødder!

Greven

Se Jantes Høifeds Sødder! — han? —
Naa — for eksempel: vil god jeg nok for! Dan
Guds god jeg virkelig for gaa! (Sagde)
men det er jo Dumsed, at for gaa Pligt!
(Sigt) Jeg vil dog raade ham til, min
Gode! istedet at tænke paa saadanne Gals
skab, men siger gaa, at vi som langt
alvorligere ting for!

Johan

Da minner Middagsmoden — der
kommer du som kaldet!

Femte Scene

De Forrige. Olivier. Lorezza. Pedrigo.

Johans Følge. Pedrigos Tjenesteyende.

Bønderpiger og Karle.

Johans Følge

(Bringer under Instruimenteres Klang
Dobbtøi o. f. v., samt nu Mængde Lutter
gaa de yndeligste Løder, som tilligemed andel
Tøls — Dobtøi som gaa Løder under følgende:)

Chor:

Sta her Johan vi disse Lutter bringer,
Lod Muntersful ogline dette Lod!

En Flok unge Piger og Knøse

(Somm; de stilla sig i en dobbelt koble
gaa Vin, hvorad Prinsessen skal komme.

I det Qiblet, sin trods ind, damme Knøsene
an Døngang af blomster over funderbord
med de Givlerender, de fane i funderen,
under de unge Piger dansende for
blomster for funderbord. Imidlertid
synges følgende.)

Chor:

Loung og Vind for den skal blinge,
 Tom praaler i sin Dejnsfide fulde Stor!
 Naar du Knøse din Top omringe!
 Gunders Land dig selv omfange!

Sjette Scene

Prindsessen. De Forrige

Prindsessen

I Tandsfod, Alt, snød jeg for før,
 vil nu om en Smag, en Artigfod, som
 man er langt fra at møde sig i et
 Landsbyværtshus.

Johan

Tag mig det iske ild og ; jeg
 mild gjørn som gjør det andren buden,
 men snød skal man sig? Dimple Solb
 som jeg og min Lige er iske wante til
 for dag at som frindfoser til Gjort!

Pedriigo

Naar Duns Gøifod befaler, kan du
 gaar til Tuffels; Maden foran paa Bordet.

Greven

(byder frindfoser sin Singskridfoser!)

Duns Gøifod: Maden foran —

Prindsessen

(til Johan:) Jeg forpikter dem, jeg nu
 magt og tilfornindse med Alt, snad jeg for
 far.

Johan

Lat kan jeg forpikter dem om, at
 snit dette landlige Maaltid ikke er indføjet,
 saa bydes det dog af et godt Hjerte.

Greven

(sagte til Prindsessen:) Snad siger Dams
 Høifred om Dams for Ant? (fort:) Dams
 Høifred — Maden skaar —

Prindsessen

Det undrer mig forlig, for Johan fra
 Paris, at de i saa kort Tid, for kinnende
 gjør saa stor Tilværelse.

Greven

Greven

Den An, der miske som, for, om
 jeg maa saa sige, ondt fortalt som du; —
 men dues forst, jeg tror allige, at
 Maden storr alt —

Johan

Den skal som mange Tolb, for
 Amosomindstjont, fordi du er saa god at
 ville tjane mig til Tolb.

Prindsessen

Lad os sette os — ~~og~~ Prindsessen Johan
og Greven sette sig tilbords:) Guelken ypperlig
 Anretning, for Wart! — jeg kunde ikke blive
 bedre beruset paa mit eget Blod.

Pedrogo

Af! Dues forst berispe mig allfor
 for An! Det er ikke min Tolb, som som

116

komst alla dessa Lohrbidbarn.

Prindsessen

hvis da?

Johan

Mina.

Greven

(synd!) Hvad for noget! Han ser
sin egen Skriftebol med sig - at Mennesken
af den Læse! Det er saa min Am nroligt!

Prindsessen

Oft er tilførelselig saa skönt, saa
smagfuldt:

Greven

For en datter Tolv - Tivoli grønn
— grønn dailigt!

Johan

(hold!) Det er mit Skrifte Tivoli.

Greven

Snød? før det og/aa dem til?

Johan

Det gjør det.

Greven

Snødan, min Godt! Det var du bragt
med dem fra Paris?

Johan

Og der fulgte jeg den Raad, jeg fik
af min Moder — thi de maas vide, at min
Moder er en meget fornuftig, og især meget
bælsk person. "Johan" — sagde hun til
mig Aftenen, før jeg skulde hjem: — "Se
ikke af de stygge Lørd og Fallerkammer, man
trøffer i Antefjærm. Der staar jo Pøls nok
ude i Lørdkøkken! Tag der noget af det
med, Dømmen! Snød siges mal to, An

Nogen men aller mindre og nogle Mennesker
 vil at tage Mandrup. Naar man far
 Tøls - Turen med sig, saa siger man
 jaat og nej, hvor man kommer -
 det gaar ilet i Stykker som forcallais -
 og man bringer det fælt og foldent hjem
 igjen.

Prindsessen

Her Alt, hvor jeg før og naar, for
 Johan fra Paris, saa maa den Løve nok
 en forførdelig sig Mand?

Johan

Ja, han forstår sig ret godt. Han er
 den elste af Familien, og deinde far han
 en Vlogs Gysnings og Lærer, som
 ilet endda indbringer ham saa lidt!
 Ingen farer Lon at fligge igennem, men

at afslutte noget til fam. — Men lad os
 nu ikke tale mere om Samvirkelse.

Jag synes, det er end ikke skidt, om vi nu
 får lidt Rang og Dands, saa smager Vinen
 og Maden desto bedre. — Hvad siger du til
 det Forslag, for Overførselsindtægt?

Greven

(synd:) Jeg spiller aldrig min Tril.
 Naar jeg er tilbøds, saa spiller jeg og
 synger ikke!

Johan

Godt! saa skal vi Anden synge
 for Dem, for at faa Minen til at glide.

Greven

(driller sit Glas ned:) O, du glider nok!

Johan

Oliver! lad os fortsætte til at synge

at Hæd af Alfens om Ljorligfædnes Tange.

Olivier

Tom du befaler, naadgø — (fatter sig)
Ja nok, for Johan!

Johan

Tog nu Gitar og begynd!

Pedriigo

Og vi, Løn, vi sammen i mnd, og
faar os nu lille Tøtngom.

Romance og Chor:

Olivier

1.

Ljorligfæd Hjalp,
Holt af Troldommens Løbe,
Lygde, ifald
Du sam dit Tuvil vil skende.

Ljælan og mild,
 Din Gufud fan mil lönn,
 O, gjengjöld, Hjönn,
 Fars ferskoms Eld!
 Lön und at Ömil
 Inn önnu Öjald!

(Amellam fæst Mars Dandfr. Löndronn
fann alla Castagnetter i Löndronn. Pedrigo
Dandfr ogfær og flærar þaa Tambourde Basque
til.)

Chor

Dandfr und Castagnetter!
 Glöðin dand aldng trottur.
 Dngur föit og morar fræ!
 Örm i Örm, Öarm mod Öarm I fræ fræ!

Johan

2.

Johan

Ljærligst Æjald
 Sinder Lygd i sin Tørst;
 Trods færr en Qual
 sin færr Mø færr Hjerta.
 Væls tro som Guld
 Løve færr Trostebæl belønne;
 O, gjængjæld, Bjørn,
 færr omfærdfuld:
 Løve munnfuld
 Dan omme Æjald!

Chor og Dands (som før)

Danser med Castagnetter!
 Glædens Dands aldrig tæller.
 Dyrer søit og norr frø!
 Arm i Arm, Larm med Larm, I Gæstner!

Prindsessen

Prindsessen

Ora, men jeg hunder Irens Romaner!
 Jeg kan endog saa synge Dem det fjerde Vers;
 (med Lidsfred) Det er Envent til Van gemer.

3.

(med Lidsfred)
 Hjerteligst Hjalp,
 Du som adlød i Livet
 Glædernes Tald,
 Og nød, suod dig blev grint:
 Trofast som Guld
 Din Fæd Du aldrig forger!
 Da vil Du Figen
 Enest omfædsfuld
 Salømm fuld
 Den omme Hjalp!

Alle Tre, (sammen)Prindsessen

Da vil din Yng
 Naar omfald fuld
 Selvm fuld
 Den dinne Hjald!

Johan

O, gangjold, Hjønne,
 Sam omfald fuld!
 Lst minne fuld
 Den dinne Hjald!

Oliver

O, gangjold, Hjønne,
 Hans Lstons Fld!
 Lon med at Omil
 Den dinne Hjald!

Chor:(som før!)

Danses med Castagnettes!
 Glædens dans aldrig holder,
 Tynges lidt og nører frem!
 Arm i Arm, Larm med Larm, I jer frem!

Prindsessen (snijer sig; der døbes af
 Lordet; og paa et Minut af Johan gaar
Følget, Pedrito, Lorezza, Bønderne og
Opvarterne bort.)

Prindsessen

Det maa man love Jo Johan fra
 Paris: det er nemlig at besøge sin
 Gosters boder.

Johan

Johan

Luis Duras føised er tilfraværet —
Prindsessen

Can jeg mere andet? All, snød der
kan gjøres et Maaltid besageligt, for jo
for snart forsvundet.

Greven

Det var jo Duras føisedes søn Junge,
at fortælle Anthon fra og efter Taffelst;
er det føisedes søn Willin, at jeg
skal erbynde mig, om Ligningerne
er færdige?

Prindsessen

Ja, for Omroffumindshjont.

Greven

Jeg flyver afsted som Vinden.

(han gaar langsomt ind.)

Johan!

(Sagte;) Jeg maa fane min Hjerte
afgjort! (afvender til Olivier;) Min Gud
skulle strax efterkomme!

Olivier

Gaa Gendbillet! (gaar.)

Lyvende Scene

Johan. Prindsessen.

Prindsessen

(Sagte;) Du far morat dem, min fr
Johan fra Paris! nu maa vi dog
snarheds de vil medlidsfold dem kolla!

(foit til Johan, som er gaar nogle Trin
bort fra hende;) Aa, et Gendbillet! —

Inden, jeg tager forfra, vilde jeg gaa
nide, snar der far bragt dem fra til

Lambert.

Johan

O, nærdigste Linn! nu er det rigtig
 Dag — den interessanteste Begivenhed i mit
 fæle Liv!

Prindsessen

Virkelig? den interessanteste Begivenhed
 i Deres fæle Liv?

Johan

Ja, jeg kom — jeg kommer færdig,
 for at give mig.

Prindsessen

Man snød os det for et bedrøveligt
 Ansigt, De jøttar og, ~~og~~ naar De taler om
~~Gjæstemaal? Rigtig~~ ~~naar De jo omregner~~
~~sedan selv, og end~~ — Af, jeg kan mærke,
 at jeg får nok af iibestanden med min

Sjörgomaal.

Johan

~~Ja ingen Maade.~~

ad

Prindsessen

Jeg gjøtter, hvad det er! - Man vil
maaske tvinge Dem til at indgaar et For-
tæg, der ikke for Dem er held?

Johan

Fortimod, det for mit fulestøn-
dige Held.

Prindsessen

(med Sienfred.) Af! altsaa gjænder
de dog den Foragjældende!

Johan

(med Varum:) Ja, Syrtinde! jeg
gjænder færd!

Prindsessen.

Prindsessen

Jag vil icke spørge Dem, om sin er sin.

Johan

(med Ild:) Kunde er icke Ordet —
 men jag kan icke bestemme funder. Inför
 Beskrivelsen vilde bli mat og farnat
 begreppet funder!

Prindsessen

(frilande:) Af! min farn! — af!
 Ja Johan fra Paris! min mærker jag, Da
 er forlyst!

Johan

Ja, Dem forlyst, indvrig forlyst!

Prindsessen

Nu, derfor datter jag Dem slut icke.
 Jag förundrar mig kun om du förändring,
 det er forgaat med Dem! —

Det vilde man altsammen tro, den
samme Tone! — den vilde den med en
Kavim, at det var —

Johan

(Sagte.) Jeg glæmmer mig! (Loit.)
Det maa ikke under denne høje; thi
det singler, jernste Menneske bliver
jo ualtalende, naar han taler om den,
han alene!

Prindsessen

Den skal nu samme mange Tak, for
Johan, fordi du har gjort mig til den
Fortrolige —

Johan

Undskyld min Dristighed! jeg
føler alt for godt, at I kan høre —

Prindsessen

Prindsessen

Jeg er flåt i bæn med gaa dem; men
 jeg vil dog give dem en lille Lektion i
 Galanterie, som de får ertlig fortjant:

Det er baade sunt og riddeligt at sonde
 sin Dams Vjænsel, naar man selv finder
 sandt usfordrigelig, — men siig det ikke
 til et Kvintimmer; thi de vil aldrig
 faa sandt til at tro dem!

Johan

Det gjør mig nderlig ondt, at
 min Aabensjærlighed får kimmert mig.
 sag dem! —

Prindsessen

Den misfager mig jo ikke; men
 lad os nu tale om andre Ting. Jeg som
 nylig faaet et Indfald — ja! det maa være!

Da forkommer mig at som saadan
nu Gam til at arrangere Syster, at jeg
far besluttet at sette Deres Talent paa
fremtidig angang.

Johan

Naadigste Frindske! bial ganske
om mig!

Prindsessen

Da nu, at jeg, bestemt af
Løgnen, min Broders Bønne om at
nolge nu Gamal, far og fyldt som Gam-

Johan

(Fagte:) Allsaa er der da ikke længere
nogen Linné derom!

Prindsessen

En saadan Begivenhed maa naturlig-
vis fremkalde en Række glimrende Syster;

jeg med, at Alting skal vandre Mønstervad,
 og for at mere fuldkommen siges gaa af
 naar mit Maal — (med Siigfred) —
 gaaligger jeg Dum at anordne det hele!

Johan

Su saadan Befaling er mig mistnok
 først suigraunde; men jeg maa dog g'ør
 Dine Gøisfred opmærksom gaa, at, naar jeg
 ikke hunder den lykkelige, Du far nalgst,
 mit det heller ikke mere mig nmligt,
 at fremføre sine Fortrin.

Prindsessen

O, er der ikke andet i Minn, saa
 skal den Vamsbelysning snart mere somt!
 Jeg skal i den Gensvunde give Dem alle
 de Gyligheder, Du kan forlange.

Johan

Johan

(Sagte:) Paa loov jeg dog i det Mindste
at gjænde min Medbrøder:

Duet:

Prindsessen

(Strik med Sinfed og udtryksfuldt Øie:)

Den Brudgom, jeg for valgt,
har Engdorn. -

Johan

Engdorn? - fatalt!

Prindsessen

(mere faldt med Springet:)

Fatalt? - Jeg fik en morsel tager.

Op fandt Blik, naar fan vil,
Findes Rand og Id.

Johan

Og fandt Klæbning?

Prindsessen

(hur gaa Johan!)
 Enfagar!

Johan

(kom för, förträdlig?)
 Sotall!

Prindsessen

Sotall? - Jag tingen modfal sagar!

Johan

Jans Lofstam?

Prindsessen

Jans Lofstam?

Just med Rand glimmer fan!

Johan

Jans Tonkum aad?

Prindsessen

- Lifsnordig!

Johan

Min til Damp - ?

Prindsessen

(salder surtig ind:)

Udsk' fordig!

Johan

Og fandt lang?

Prindsessen

(ind nagen drinf:)

Du min er lig.

Johan

(affidre og orgnelig:)

Det saa! fan jo gaa Alt er riig!

Prindsessen (affidre)

{ Jeg prøver her, som fandt gløder!

Johan (ligelidre:)

{ Sun maa vi møde, snad mig nager!

Prindsessen (som før!)

O, Guindelyt! 'ner du min Vølle!
 Da frygter jeg ni for min Flau;
 And Amors Gjølge du vist gaar an!

Johan (begrædet!)

O, Gjerlyst! Du mig brydte!
 Du, om du mig fulst kan

(føit!)

Du Gmæl, som du loarer, Lyftrinde,
 For dem at jeg, sig mig snart vil ind finde?

Prindsessen

At saw mig før,
 Det fikst nu.

(Smilende og betydningsfuld!)

Men ni jeg spær mig,
 At saw forstær mig;

(Hjalm!)

Nri, nri!

Forstaa mig mit for ri!

Johan

(afspinde, med talt og svinget:)

Recitativ

Snød er dette?

(fort:)

Prindsen! sig mig hans Navn!

Prindsessen

Hans Navn? — det milder for ri sig.

(smiler og med Lidskab:)

Men af sin Lyst for ri far Gavn;

Øi man som lønner lige for lige!

Johan

Gud! smilst haab smiler for mig!

O, gjør mig lykkelig!

Snød, du Gamal, som du er besagen — ?

Prindsessen

Skal jeg endnu sige fars Navn?

(mindst!)

Melan! Du alting skal arve!

Johan

Melan! jeg Alt maa aabnebar;

(affides og færdigt!)

Almogtig i min Larm

Dand færdig bluffer navn!

Lornam blot dit Hjerte det Damm,

Antenit af den fimmelfør Slomme!

Jeg elsker Dig af ganske Tjöl!

Prindsessen (affides!)

Jeg ser, at i fars Larm

Dand færdig bluffer navn.

Mit Hjerte forminner det Damm!

Det brøder af Tjøligheds Slomme!

Alt balder fars, det navn mit fald!

Johan

Altså, kjære Sygtinde! i det Øie,
blik, jeg troede at før Dem bag Lyset,
er det netop Dem —

Prindsessen

Longen, som var undervundet
om Dens Forbedring, fandt snart mig
også derom, og tilkendegav mig klogt,
at det mildt glæde fandt at før mig fjern
Dem fortrængt for Dens talrige Medbehold.

Johan

Willa ~~de~~ hans Fjender da gaa i G.
fyldt af — ? — for Du —

Prindsessen

(under dybt og smilende:) Jeg er —
en lydig og underdanig af alle Øster!

Johan

Johan

Vaar min Lykke grundfæstet, og jeg
 vil for dinns Sødde tabbe din, saalange
 jeg lever!

(han synker paa Ind for Prindsessen.)

Ottende Scene

Johan (Endelund). Prindsessen. Grev Moncenigo.

Greven

(idat han ser Johan Endelund) Rumligt,
 aldeles rumligt!

Prindsessen

(affræde og lænde) Omskiftet Johan!
 han gaar da snart fra Concerten!

Greven

(til Johan) Ghykkelig! Du kommer at
 bære dig for Jands forfærd Sødde!

Johan

(uden at røre sig!) "Den Gode god
Du jo nok for" - sagde de for.

Greven

Snød! bidrager min min
urebellig ikke! Prind/rosten af Nassen
saaler at for for for for Lødder —

Johan

(afbrøder sam!) Din Gammel!

(han staaer op.)

Greven

Din Gammel?

Johan

Ja, fandt jeg ikke forbrudt den
gaa det?

Greven

Man det er jo afføynligt! forargeligt!

Og du, Drons Høisfred, du sadler saadan
nu n'fört d'indristigfred?!

Prindsessen

Snord skal man gjør, hr Hofmeester.
Hjonek? Jeg er jnst idag stamt til at
bør omr!

Greven

(Sagti:) Nei, jeg kan ikke komme
til mig selv af min Fornøring! Min
Gind og Hæder! Har I set at Drons
Høisfred, eller nu sin ikke med sin Sam?
— Der kommer Folk! — Jeg vil dog
i det Mindste se, at I kan ikke gjør offent-
lig Skandale.

Tien de Scene

Johan. Prindsessen af Navarre.
Grev Moncenigo. Olivier. Pedrigo.
Lorezza. Johans Følge. Prindsessens Følge.

Olivier

(til Johan:) Herre! alting er forberedt!
 og naar du lystes, kan vi fortsætte Anreisen!

Pedrigo

Det vil nok være langt, inden
 jeg faar saadan en Gæst i mit Hjem
 igjen!

Johan

(til sit Følge:) Min Mamma! inden
 vi forlade dette Sted, saa lykønsker
 mig til et glædeligt Møde, jeg har saa
 langt mod Landets Højsed, Kongen af Na-
 varres Døster. Jeg forstiller mig

146.

Jander for som min Gam aliinde!

Pedrito og Lorezza

Jans Gam aliinde?

Greven

(Drammen til det Yderste:) Ari! mi - mi
gaar det for mig! - Jans undvraam
fig til offentlig at deklarerer -

Johan

Fra J. Oerhofmanns/tyonen, at
jeg vil indgaar nu sammutlig forbindelse
med Janders forlovede? Men mi! det er
ikke det; hvad der gaar sam til Jesteren,
er, at en saadan Lyst ikke overvinder af
en mere glimrende Forsamling. Lader
so da, min Mamma, gjen, hvad vi kan,
for at tilfredstille Jans Begjæringer! -
Laster Læse singledragt og nifer Læse

147.

i færd sandt Skibbrud og i den Dragt,
der ansees færd, som gjennem og Sægen
Kildersmænd!

(I et Gindlic kaste alle Cavaliererne
af Prindsens Sølge den yderste Dragt.)

Greven

Er det en Drøm?

Lorezza

~~Oa, min Gm! for alle Herrens
Lorezza saadanne gam, som Vindags-
bloder?~~

Johan

Jeg ndummers ikke at lade at mæste
af for Omvendthedsens Gysen blive
nøjsomt, og for at fori sam i alt min-
ligt, giver jeg Dig saa mit Lorezskab

og indstøtte mig med egen Magt og
 Myndighed — til Grundrindes af Frankrig.
 (Jan bærer ligeledes sin Anvendelse og
saar i pragtfuldt Costum.)

Greven

(Sagte;) Naa, naa, naa! Det er
 minde selv! Og jeg, som har gjort den
 ene den omme den anden! (Loft;)

Al! allernaadigste her! gæddemmer
 gæstigt min Villagelse! og lad mig
 i Betragtning af den lybsalige Sag og
 Forbindelse —

Johan

Saa den far da omfidev dets bifald,
 for Omroffumindstjont? Nu, det glæder mig!
 (til sit Følge;) Ja, min tagger Væmmen,
 en fællig Sag skal fornu mig med

Prindsessen af Navarra; — efter
 hvar sandes Gæmæl og ~~synes~~ alle
 for sandes Lødder! ~~og bringer Prindsessen~~
 (I en stor Grønt og underlyden ~~hjelpe~~
 af en glimrende Sønsø, knude alle
 Cavaliererne af Johans Sølge med
 underlyden Raaben for Prindsessen, som
 staar i Midten og rober den endeløse
Prinds sin Laand!) ~~Prindsessen~~ Prindsessen af
 Navarra

Slutnings-Chor:

Gid mere Dig, Systrinde!
 Gid stengrande mere jublede Sang!
 Gjæstfrihed Roskrænt ommeinde
 Dig og din Men med festlig Klang!

(Under en stor Grønt faldur dobbelt.)

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized into several paragraphs or sections, with some lines underlined.]

K. T. S.

Nr. 391

